

mende med Forholdene paa Færøerne, at nogen Moderation i Betalingen indrømmes, og skøndt den Moderation, der nu er foreslaaet, synes temmelig stor, idet den udgjør omtrent Halvdelen af den virkelige Værdi, maa det dog paa den anden Side bemærkes, at den foreslaaede Betaling er i Forhold til den Betaling, der hidtil er bleven ydet (nemlig henholdsvis 48 β . og 40 β .), endog meget høi, og det turde derfor være rimeligt, at en saa indgribende Forandring i det nuværende Forhold som den, der var vedtaget af Lagthinget i Aaret 1861, vilde kunne fremkalde Misforøielse og have skadelige Følger for Fæstebonderne. — I § 78 er Ordet „Faar“ i Sætningen: „skal det i Overdragelses-Dokumentet indføres, hvormange Faar der følger med Jorden“ ombyttet med „Kjendingsfaar“, hvilken Ændring af Lagthinget er motiveret ved den Bemærkning, at Sælgerne i Tilfælde af, at der er baade Kjendings- og Fællesfaar i Hagen, ikke kan vide de sidste Antal, ligesom Faarenes Antal heller ikke anføres i Overdragelsesdokumenter paa Jord i Fælleshauger.

Ligesom der, som det vil sees, ved Affattelsen af § 90 i det foranstaaende Udkast er taget det fornødne Hensyn til den af Landsthingsudvalget med Hensyn til Indholdet af § 2 i det Rigsdagen i forrige Samling foretagne Lovudkast fremsatte Bemærkning, saaledes er den fjerde af de ovenantvædede, af Udvalgets Ordfører gjorte Henstillinger steet fyldest ved den Form, hvori § 80 nu foreligger. Hvad derimod angaaer de øvrige af bemeldte Henstillinger, der som anført have været forelagte Lagthinget til Overveielse, da har Thinget ikke

troet, at de burde tages til Følge. Thinget har i saa Henseende i det Hele henholdt sig til den af det i Sagen nedsatte Udvalg afgivne Betænkning. Med Hensyn til den første af Henstillingerne har Udvalget indskrænket sig til at henvise til Udkastet, saaledes som det af Udvalget var indstillet til Vedtagelse. Angaaende den anden (Opførelsen af Faarehuse o. desl.) har Udvalget ytret, at da saadanne Huse paa flere Steder ere opførte, men Overbeviiisningen om deres Tilraadelighed paa ingen Maade har fæstet Rod hos Befolkningen, idet det navnlig derimod anføres, at naar Faarene finde Læ mod Storm og Sne i disse Huse, hvor de af og til maa fodres, blive de mindre villige til at søge deres Næring i det Fri, saa er der ingen Anledning til at fremtvinge Opførelsen af Faarehuse ved Lov. Hvad endelig angaaer den tredje Henstilling (ved Bestemmelser om Hegn og Fred for de opdyrkede Jorder at gjøre Noget for at ophjælpe Agerbruget), har Udvalget bemærket Følgende. Den opdyrkede Jord paa Færøerne er i Reglen indhegnet med Steengjerder. Denne Fredning ved Indhegning ligesom og Fredningen ved Aftning varer imidlertid kun fra medio Mai til medio Oktober, idet Hegnet, naar Hø og Korn eller andre Indmarks Frugter ere bragte i Huus, aabnes for Faarene, til hvis Underhold paa denne Aarstid Græsningen paa de opdyrkede Stykker er nødvendig. Paa engang at forandre denne Tingenes Orden ved en Lovbestemmelse for at skaffe Vinterfredning, anseer Udvalget paa Grund af de bestaaende Forhold, hvor Faareavl er det Principale, ikke tilraadeligt.